

Dzień dobry ☺

Bardzo się cieszę, że moja książka wzbudziła Twoje zainteresowanie. Pewnie chcesz się dowiedzieć więcej o jej zawartości. Dlatego przekazuję Ci spis treści oraz jeden z rozdziałów: Hiszpania. Jak już wiesz, książka to 250 zabaw w podręcznym wydaniu, który zawsze możesz zabrać ze sobą do szkoły, przedszkola czy na animacje.

Po tym krótkim wstępie, przejdźmy do konkretów ☺

Spis Treści

Zanim wyruszysz w podróż... - czyli kilka słów wstępu o tym, jakie możliwości daje książka

Cele zajęć – króciutka inspiracja dla nauczycieli

Zintegrujmy się! – 10 zabaw integrujących dzieci

Ruszamy w podróż – 10 zabaw, które pozwalają naszym małym podróżnikom docierać w miejsca docelowe lub przemieszczać się między państwami w ciekawy, zabawny sposób

Podróżnicze zabawy uniwersalne – 10 zabaw, które dostosujemy do każdego tematu podróżniczego

Po 20 zabaw do każdego państwa, w tym oprawa muzyczna, lokalna potrawa, eksperyment, zabawy związane z zabytkami, historią, legendami, zwyczajami, zainteresowaniami mieszkańców, prace plastyczne, zabawy lokalne uzyskane od mieszkańców i wiele innych propozycji.

Belgia

Finlandia

Francja

Grecja

Hiszpania

Holandia

Irlandia

Norwegia

Wielka Brytania

Włochy

Zabawy wyciszające – 10 zabaw, które wykorzystamy na zakończenie naszych wojaży, aby troszkę wyciszyć dzieci

Zabawy ewaluacyjne – 10 zabaw, dzięki którym uzyskamy informację od dzieci, co im się najbardziej podobało, a co niekoniecznie, te zabawy wykorzystasz również przy dowolnej tematyce.

Bibliografia – polecane książki i strony internetowe

Hiszpania

Viva España! Hiszpania to kraj kolorów i emocji! Mamy tu gorący klimat, spory o corridę i zażarty bój między FC Barceloną a Realem Madryt. Mamy bitwę na pomidory i zbiory pomarańczy, plantacje bananów i gonitwę byków. A to wszystko w rytmach flamenco!

Justyna Kędzia

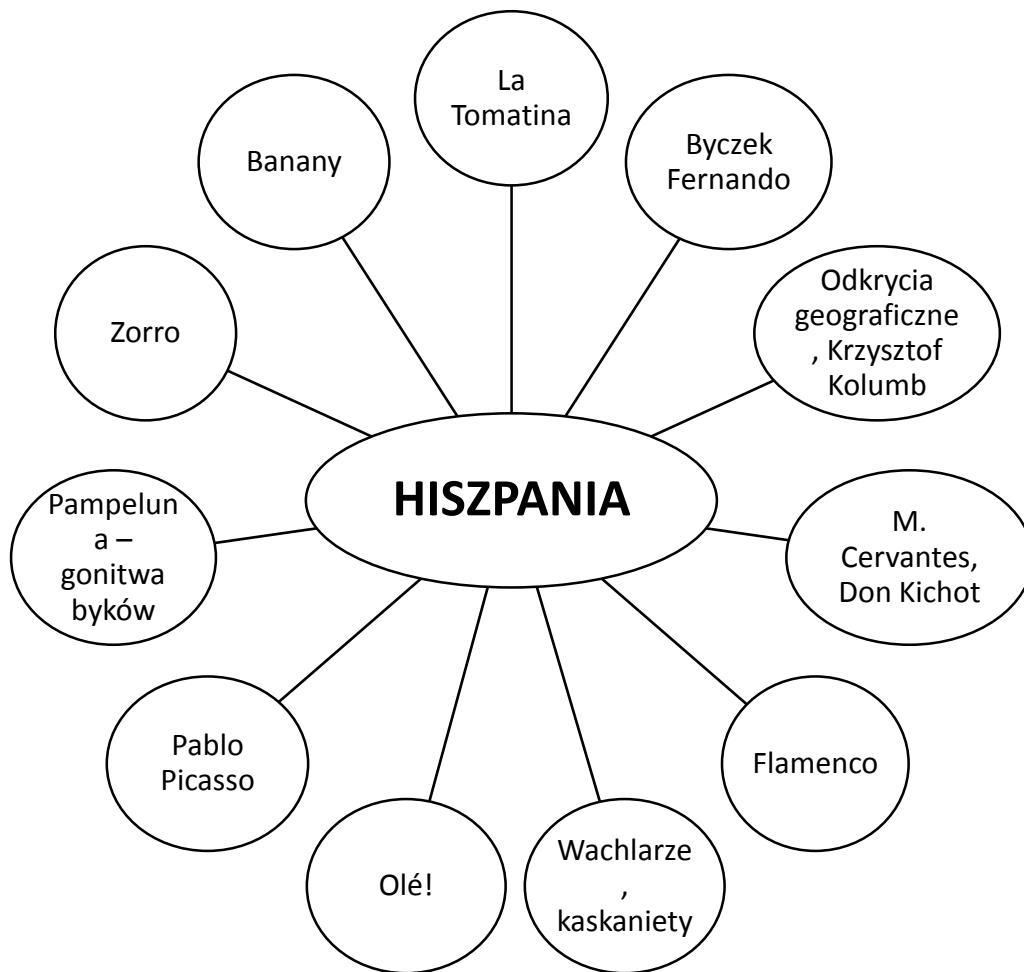
Hiszpania, ¡Olé!

Byczek Fernando - kłaniam się nisko!
Mieszkam w Hiszpanii, a ty nad Wisłą.
Noszę kapelusz, bo dużo tu słońca
i leżeć w cieniu mógłbym bez końca!

Oczy mam bystre, więc obserwuję:
dłonie flamenco rytm wystukują,
woń pomarańczy na drzewach kusi,
stos pomidorów - bitwa być musi!

Ja się nie boję! Zorro mnie obroni,
swą peleryną dokładnie zasłoni.
A wtedy czysty pomaszuję,
kwiatek każdemu podaruję.

Barwy i światła tu nie brakuje,
wiatr jak Picasso wszystko maluje.
To piękny kraj, posłuchaj chwileczkę
i pozwól zabrać się na wycieczkę

Wyrażenia:

Sí – Tak

No – Nie

Gracias – Dziękuję

Por favor – Proszę

Buenos días – Dzień dobry

Adiós – Do widzenia

Buenas noches – Dobry wieczór

Hola – Cześć (nieformalne przywitanie)

Perdona – Przepraszam

Como estas? – Jak się masz?

Taniec: Veo Veo, macarena

Oprawa muzyczna:

Si estas feliz;

El Pollito Pio;

Mundo de colores (zumba);

Ciapa la galeina;

La cachumbalera (zumba);

Lento (zumba);

Quiero (zumba);

El Baile del Sapito;

Chu chu ua;

El Baile de la Ranita;

Que sí, que no;

Bailando, Vamos a la playa – Loona;

La Bomba – King Africa;

przeboje zespołu Gypsy Kings tj. *Baila Me, Bamboleo, Volare, Soy*

Bohater z bajki: *D'Artagnan i trzech muszkieterowie (Dogtanian i muszkieterowie; Czworonożni muszkietrowie), Fernando, Zorro*

Zwierzę narodowe: Byk

Potrawa

Hiszpania to ciepły kraj, bogaty w uprawy owoców. Jest to również jedyny kraj w Europie, który produkuje banany. Oprócz świeżych owoców Hiszpanie zjadają się owocami morza.

Maluchy: Dzieci układają figurki z bananów. Najpierw kroją plasterki, który posłuży za głowę, a następnie kroją banana wzdłuż i układają ręce, tułów, nogi.

Starszaki: Paella. Dzieci otrzymują miseczkę ugotowanego ryżu i dorzucają do niego kawałki kurczaka i ulubione warzywa. Hiszpanie uwielbiają również dodawać owoce morza.

Z zawiązanymi oczami. Dzieci losują z worka owoc i próbują zgadnąć po dotyku i węchu, co to za owoc. Jeśli to możliwe, mogą spróbować posmakować. Hiszpańskie owoce: orzechy laskowe, pistacje, migdały, banany, pomarańcze, daktyle, figi, awokado, mango.

Praca plastyczna

Pablo Picasso – hiszpański wybitny malarz, przedstawiciel nurtu zwanego kubizmem. Kubizm polega na tworzeniu kompozycji z geometrycznych wzorów.

Picasso. Dzieci oglądają prace Picassa i wycinają figury geometryczne z papieru, następnie przyklejają je na kartkę, tworząc kolorowe obrazki.

Marakasy. Dzieci kolorują plastikowe kubeczki mazakami, następnie wsypują do środka groch. Teraz przygotujmy okrągły kartonik o średnicy takiej jak góra kubeczka. Dzieci kolorują go i przyklejają taśmą przezroczystą. Marakasy możemy również wykonać z jajek niespodzianek lub z dwóch sklejonych ze sobą kubeczków po jogurtach.

Kastaniety. Prostokątny, dość gruby kawałek tekturki dzieci ozdabiają z jednej strony. Następnie składamy go na pół, ozdobioną częścią na zewnątrz. W środku przyklejamy dwa kapsle. Składając kartonik, kapsle będą uderzać o siebie. I już możemy grać i tańczyć do flamenco lub pasodoble.

Zabawy lokalne

El juego del pañuelo – gra w chusteczkę. Do tej zabawy potrzebujemy materiałowej chusteczki, ewentualnie szalika, szarfy. Tworzymy dwie drużyny z jednakową liczbą dzieci. Jeśli mamy nieparzystą liczbę dzieci, wówczas jedno dziecko jest prowadzącym. Na ziemi rozkładamy 2 liny w równych rzędach. Pomiędzy linami stoi prowadzący z chusteczką. Każda drużyna w swoim zakresie przypisuje swoim członkom numerki, każdy musi zapamiętać swój.

Prowadzący wyciąga chusteczkę przed siebie i wymienia jakiś numer. Wówczas uczestnicy z obydwu drużyn z tymi numerami biegną po chusteczkę. Kto pierwszy ją złapie, zdobywa punkt dla drużyny. Punkty możemy zapisywać lub przy większej liczbie chusteczek drużyny zabierają chusteczki i na koniec zliczamy.

Zik, zak, zuk. Zabawa pochodzi z Katalonii. Do tej zabawy uczymy się wyliczanki „uno, dos, tres, zik, zak, zuk, uno, dos, tres”. Dzieci stoją w kole, prawą stopę, kierując do środka. Do zabawy możemy użyć chusty animacyjnej. Prawa stopa stoi na chuście. Dzieci jednocześnie mówią wyliczankę i na słowo „tres”, każdy decyduje, czy zostawia stopę na chuście, czy ją zabiera. Sprawdzamy, która grupa dzieci jest mniejsza, czy ta, która zostawiła stopę, czy ta która zabrała. Mniejsza grupa odpada.

Eksperyment

Doświadczenie słoneczne. Przed doświadczeniem należy wystawić blaszki na słońce. Mogą to być stare blachy do ciast lub patelnie. Kiedy blacha jest dobrze nagrzana, dzieci kładą kawałki plasteliny, która szybko się rozpuszcza i można paluszkami tworzyć obrazki. Gdy dzieło jest gotowe, chowamy do cienia, aby ostygło.

Corrida. To jedna z najważniejszych tradycji Hiszpanii. W ostatnich latach coraz częściej dochodzi do konfliktów pomiędzy jej zwolennikami a przeciwnikami. W efekcie coraz większa liczba prowincji hiszpańskich zakazuje walk lub matador w ostatnim akcie oszczędza byka. Corrida jest dobrym punktem wyjścia do rozmowy na temat traktowania zwierząt i próbą osądu corridy. My oczywiście wybieramy łagodną wersję, gdzie w kluczowym momencie walka zostaje przerwana.

Corrida. Dzieci dobierają się w pary, jedno z dzieci otrzymuje czerwoną płachtę – matador, a drugie rogi, lub z paluszków wskazujących dziecko przykłada sobie rogi i celuje w płachtę. Zabawa trwa kilka chwil, na słowo „stop” bohaterowie zastygają i robimy zdjęcie.

Pampeluna słynie ze świąt ku czci św. Fermina. Obchody te nazywają się Sanfermines i rozpoczynają się 6 lipca. A już 7 lipca o 8.00 rano z zagrody Santo Domingo zostaje wypuszczone stado byków. Setki osób ubranych w biało-czerwone stroje ucieka ulicami starówki, a finał 3-minutowej gonitwy ma miejsce na arenie.

Pampeluna. Za pomocą lin wyznaczamy trasę biegu – to nasza kręta uliczka. Dzielimy dzieci na dwie grupy. Grupa mniej liczna to byki. Druga grupa to uciekający, mają na sobie coś białego. Wyznaczamy start i arenę końcową. Ruszają biegacze, po chwili byczki. Uciekający, jeśli zostanie dotknięty przez byka, wyskakuje poza tor biegu. Komu uda się dotrzeć na arenę? Zabawę najlepiej przeprowadzić na dworze.

La Tomatina. Wielka bitwa na pomidory odbywa się w ostatnią środę sierpnia w miejscowości Buñol. W bitwie wykorzystuje się przeznaczoną na ten cel odmianę pomidorów. Są one tańsze w uprawie, a przez to też niezbyt smaczne. Na głównym rynku budynki zostają zabezpieczone, a ciężarówki z pomidorami ustawione w kilku miejscach. Aby bitwa mogła się rozpocząć, jeden z ochotników musi wspiąć się na słup, który został posmarowany mydłem. Na szczycie słupa jest szynka (jamón). Gdy się to uda, następuje wystrzał armatni, pomidory są zrzucane z ciężarówek i rozpoczyna się bitwa, której jedyną zasadą jest „każdy na każdego”. La Tomatina trwa godzinę i bierze w niej udział ok. 30 tys. osób.

Pomysły na zabawę w tomatinę:

- Dwie drużyny po przeciwnych stronach liny. Na pierwszy gwizdek dzieci szybko starają się zgnieść jak najwięcej kulek z gazet. Na drugi gwizdek zaczynają obrzucać się kulkami, trzeci gwizdek to zatrzymanie zabawy i liczymy po czyjej stronie jest więcej kulek.
- Wykonanie kul do walki z czerwonej bibuły i obrzucanie się nawzajem.
- Zabawa latem. Te same zasady co w hiszpańskiej tomatinie, czyli „każdy na każdego”, ale zamiast pomidorów użyjemy bomb wodnych.

Zorro to bohater, który walczył w obronie słabszych. Po udanym pojedynku znaczył szpadą literę Z.

Zorro. Dzieci trzymają w ręku długi pędzel. Do tablicy przytwierdzamy dużą kartkę, na której dzieci próbują narysować literę Z w orientacji pionowej.

(DG) Wyliczanka z pokazywaniem Zorro:

Był sobie Zorro, Zorro, Zorro (rysujemy palcem z w powietrzu)
Emocji będzie sporo, sporo, sporo (szeroko rozpościeramy ręce, pokazując ogrom)
Bo w czarnej masce Zorro, Zorro, Zorro (z palców układamy okulary wokół oczu)
Po nocach mi się śni (dłonie składamy do spania)
Na konia wsiada, wsiada, wsiada (wsiadamy na konia)
A w ręku błyszczą szpada, szpada, szpada (pokazujemy szpadę)
I za drzewami znika, znika, znika (kucamy)
Bo taki jego loooooos.

Ulubioną dyscypliną sportową Hiszpanów jest piłka nożna. A mecze pomiędzy Realem Madryt a FC Barceloną wywołują silne emocje na całym świecie.

Piłka nożna – zmiana. Wszystkie dzieci biegają z piłką. Dwoje dzieci jest bez piłki. Prowadzący mówi „zmiana”, wówczas dzieci zatrzymują piłki i zmieniają je między sobą. W tym czasie dwóch graczy bez piłki próbuje jakąś zdobyć. Po wykonaniu zmiany uczestnicy stawiają stopę na piłce. Na hasło „gra” dzieci ponownie biegają z piłkami, prowadząc je przy stopie. Piłki możemy zamienić na balony.

Byk patrzy. Każde dziecko biega z piłką. Na słowo „stop” (lub „byk patrzy”) musi zatrzymać piłkę, kładzie na niej stopę i zastyga. Kto się poruszy, odezwie lub komu ucieknie piłka, wykonuje 5 pajacyków.

W Hiszpanii jest ponad 8000 km plaż.

Zabawy z piaskiem:

- Szukanie w misce z piaskiem ukrytych wcześniej przedmiotów.
- Zасыpywanie piaskiem przedmiotów, robienie babek, na dworze zasypywanie nóg.
- Poszukiwacze skarbów. Dzieci szukają małych muszelek ukrytych w piasku przy użyciu sitka.
- Piasek rozsypujemy na tacy, dzieci paluszkami tworzą obrazki, piszą wzorki lub literki.

- Na kartkach dzieci rysują dowolny kształt (lub otrzymują kartki z narysowanymi konturami, np. kwiatu, auta lub innego przedmiotu), następnie smarują klejem powierzchnię i wypełniają kontury, posypując je piaskiem. Dociskają piasek, a nadmiar zsypują do miski.

Zabawa w upalny dzień na dworze w strojach kąpielowych. Do misek nalewamy wody. Dzieci wrzucają do wody płatki kwiatów, listki, zioła, skórki pomarańczowe. Następnie pluskają się w kwiatowej wodzie.

Architektura Barcelony. Demonstracja budynków Gaudiego, na czele z Sagradą Familią. Katedra budowana jest od 1882 r. i wciąż nie jest dokończona. Gaudi był wyjątkowym artystą, który inspirował się naturą, to dlatego wewnątrz Sagrady kojarzy się z lasem, a Casa Batlló z podwodnym światem czy jak inni uważają – z łką.

Wzorem Gaudiego. Dzieci z traw, liści, patyczków, mchu i innych darów lasu tworzą budowlane kompozycje.

Zbiory pomarańczy. Warto być wiosną w Sewilli. Wówczas na ulicach unosi się intensywny zapach kwitnącej pomarańczy.

Sposoby na zabawę w zbieranie pomarańczy:

- Celowanie pomarańczowymi piłeczkami do kosza.
- Łapanie małych pomarańczowych baloników w lejek. Prowadzący po kolei rzuca balonik każdemu dziecku.
- Poszukiwanie pomarańczowych przedmiotów w sali.
- Zbieranie rozłożonych na podłodze pomarańczy w kuchennych rękawicach. Mierzymy czas, kto zbierze ich więcej.
- Zabawa z chustą animacyjną. Jedno dziecko wchodzi po chustę i wystawia rękę przez jej otwór. Pozostałe dzieci starają się tak ruszać chustą, aby krążąca po chuście pomarańczowa piłeczka trafiła do wystającej rączki.

Jedną z najsłynniejszych powieści hiszpańskich jest historia Don Kichota, której autorem jest Miguel de Cervantes Saavedra. Don Kichot wraz ze swoim dzielnym giermkim, Sancho Pansą, walczył z wiatrakami.

Don Kichot. Wbijamy w ziemię wiatraki na patyczkach. Dzieci dobierają się w pary (Don Kichot i Sancho Pansa). Na hasło „start” ruszają na pole wiatraków i starają się ich jak najwięcej zebrać. Odliczamy czas, dla każdej pary taki sam. Zliczamy, która para zebrała najwięcej wiatraków w wyznaczonym czasie.

I jak Ci się podoba? Zaciekałam?

Jeśli tak, to wiesz gdzie szukać książki 😊

Pozdrawiam Cię serdecznie,

Martyna Winnicka